இணைப்பு III

[390—ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிடாத வினா எண் 6346—க்கான விடையைக் காண்க.]

பெரியார் மாவட்டம் பெருந்துறை அருகே புதையுண்ட நகரம் குறித்து தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் 1985 ஆம் ஆண்டில் "கொடுமணல் அகழாய்வு"ன் அறிக்கை எண் 1.

கொடுமணல் ஈரோட்டிலிருந்து தென் மேற்கில் 40 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் நொய்யல் ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது. இந்த ஊரின் பகுதியாக ஊருக்குக் கிழக்கில் 1/2 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள பழைய நத்தமேட்டுப் பகுதியின் மேற்பரப்பிலிருந்து கடந்த ஏழாண்டுகளாக புலவர் செ. இராசு, ஈரோடு கலைமகள் கல்வி நிலையத்தினர், தமிழ் நாடு அரசு தொல் பொருள் துறையினர் முதலியோர் கள ஆய்வுசெய்து எடுத்த பல அரிய பல்மணிகள், சங்கு வளையல்கள், வண்ணம் பூசிய மண்கலங்கள் ரோமானிய மண்கலச் சில்லுகள் ஆகியன இம் மேட்டின் தொல்லியல் வளப்பத்தைப் புலப்படுத்தின. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகக் கல்வெட்டியல் துறை கொங்குப் பகுதியில் 1984 ஜூலை-செப்டம்பர் மாதங்களில் மேற்கொண்ட தீவிர மேற்பரப் பாய்விலும் இது உறுதிப்பட்டது. இந்த இடத்தில் நத்தப்பகுதிக்கு பக்கத்திலேயே பெருங்கற்படை ஈமக்காடும் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இடத்தில் அகழாய்வு செய்வதன் மூலம் பெருங்கற்படைக் காலத்தைப் பற்றியும், பெருங்கற்படை ஈமக்காட்டுக்கும் நத்தப் பகுதிக்கும் இருந்த தொடர்பைப்பற்றியும் தமிழ் நாட்டுக்கும் ரோமானியப் பேரரசுக்கும் இருந்த வணிகத்தொடர்பு பற்றியும் அறிய மிகுந்த வாய்ப்பு உண்டு என்ற கருத்தில் இங்கு முறையான அகழாய்வு செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டது.

அகழாய்வின் முதல் கட்டம் 1985 மார்ச்-ஜூன் மாதங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. நத்தமேட்டுப் பகுதியில் மூன்று குழிகளும் ஈமக்காட்டில் மூன்று குழிகளும் தோண்டப்பட்டன. நத்தப் பகுதியில் தோண்டப்பட்ட குழிகளில் வீட்டுத் தரை எச்சங்கள் தெளிவாகக் காணப்பட்டன. வீட்டுத் தரைகள் செம்மண்ணையும் சுண்ணாம்புக் கல்லையும் சேர்த்துக் கட்டிக் கெட்டிப்படுத்தப்பட்டுச் சுண்ணாம்பால் மெழுகப்பட்டிருந்தன.

இந்தக் குழிகளில் வரியிட்ட கூறை ஓடுகளில் சில்லுகளும் உடைந்த செங்கல் துண்டுகளும் இரும்பு செம்புப் பொருள்கள், சங்கு வளையல், பளிங்கு, பச்சைகல், சூது பவளம் முதலிய அரிய கற்களைக் கொண்டு செய்த மணிகள், வண்ணம் பூசப் பெற்ற சிவப்பு, கறுப்பு-சிவப்பு மண்கலங்கள் ஆகியன கிடைத்தன. சில மண்கலச் சில்லுகளில் பழைய தமிழ் எழுத்துக்கள் கீறப்பட்டிருந்தன. ஒரு குழியின் அடிப்பகுதியில் மூன்று எலும்புக் கூடுகள் ஒன்றாகக் கிடத்தப்பட்டிருந்தன.

1987 ஏப்ரல் 24]

ஈமக்காட்டில் தோண்டிய குழிகளில் கற்பலகைகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட பெரிய கல்லறைகள், ஈமத்தாழி ஆகியன காணப்பட்டன. கல்லறைகளில் சில எலும்புகளே புதைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் படையல் பொருள்களாக ஏராளமான புதிய மண்கலங்கள், இரும்பினால் செய்த ஆயுதங்கள், செம்பினால் செய்த புலி பொம்மை போன்ற சில பொருட்கள் இருந்தன.

இந்த அகழாய்விலிருந்து எடுக்கப்பட்ட அடுப்புக்கரிக்கு அணுக்கதிரியக்கக் காலக்கணிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கணிப்பிலிருந்தும், பழைய தமிழ் எழுத்துக்கள், மண்கல வகைகள் ஆகியவைகளை வைத்தும் இந்த ஊர் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டு முடிய செழிப்பாக இருந்தது என்று கூறலாம்.

கிடைத்த பொருள்களை வைத்து மேலே குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்தில் நிலவிய பண்பாடு எத்தகையது என்பதை ஓரளவு முடிவு செய்யலாம். பெரும்பாலும் மண்சுவராலும், சில போது செங்கல் சுவராலும் வீடுகள் கட்டப்பட்டன. வீட்டுத் தரைகள் செம்மண்ணும், சுண்ணாம்புக்காரையும் சேர்த்துக் கெட்டிப்படுத்தப்பட்டன. சுவர்களுக்கும் சுண்ணாம்புப் பூச்சு பூசியிருக்கலாம். கூரைகளுக்கு வரியிட்ட ஓடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. நத்தமேட்டுக் குழிகளில் விலங்கு, பறவைகளின் எலும்புகள் நிறைய இருப்பதிலிருந்து மக்கள் புலால் உணவை விரும்பிச் சாப்பிட்டார்கள் எனலாம். இந்த ஊர் உழவு தவிர்த்த மற்ற தொழிலை பெரிதும் நம்பியிருந்தது என்று தெரிகிறது. சங்கு வளையல் செய்தல், அரிய கல் மணிகள் செய்தல், இரும்புத் தொழில் ஆகியன இங்கு முக்கியத் தொழில்களாக இருந்தன. இரும்பு தாராளமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஓரளவு செம்பும் பயன்படுத்தப்பட்டது

''கொடுமணம் பட்ட வினைமான் நன்கலம்'' பதிற்றுப்பத்தில் புகழப்படுகிறது. கொடுமணல் சேர அரசனுக்குரியதாக இருந்தது. ''கொடுமணலில்'' அரிய கல்மணிகள் மிகுதியாகச் செய்யப்பட்டதற்கான தடையங்கள் அகழ்வில் கிடைத்துள்ளன. கொடுமணலிலும் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும், குறிப்பாக, நொய்யலுக்கு தெற்கே படியூர்ப் பகுதியில் ''பெரில்'' என்ற பச்சை/நீலக்கல் போன்ற அரிய கல் வகைகள் வெட்டி எடுக்கப்பட்டன என்று தெரிகிறது. ''பெரிப்ளூஸ்'' என்ற முதல் நூற்றாண்டு கிரேக்க பயணநூல் கேரளக் கடற்கரையிலுள்ள முசிறித் துறைமுகத்திலிருந்து ஒளி ஊடுருவக்கூடிய எல்லா வகையான கல்களும் வயிரம் நீலக்கல் ஆகியனவும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன என்று அறிவிக்கிறது. இந்தப் பொருள்கள் கேரளப் பகுதியில் இயற்கையாகக் கிடைப்பதில்லை. கொங்குப் பகுதியில் பல ரோமானியக் காலப் புதையல்களும் கிடைத்துள்ளன. கொடுமணலிலும் ஒரு காசு (டைபேரியஸ் என்ற மன்னனுடையது) கண்டெடுக்கப்பட்டது. ரோமானிய நாட்டு மண்கலச் சில்முகள் சில அகழ்வில்

[1987 ஏப்ரல் 24

கிடைத்தன. ரோமானிய வீரனின் தலை உருவத்தில் பொம்மை யொன்றும் கள ஆய்வில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சான்று களையெல்லாம் மொத்தமாக வைத்துப் பார்த்தால் கொடு மணமும் கொடுமணலும் ஒன்றே என்று ஊகிப்பது சரியே.

கொடுமணல் ஒரு தொழில் வளம்மிக்க பெரிய ஊராக இருந் தது என்று இந்த அகழாய்வு தெரிவிக்கிறது. முடிவாக, கொடு மணல் அகழாய்வு கொடுத்துள்ள செய்திகள் சங்க காலத்தைப் பற்றி விளங்கிக் கொள்ள ஓரளவு துணைபுரிகின்றன எனலாம்.

முதற்கட்ட அகழாய்வில் கிடைத்த செய்திகளை உறுதிப் படுத்தவும் மேலும் புதிய செய்திகளைக் கண்டறியவும், இந்த ஆண்டு 1986 ஏப்ரலிலிருந்து மீண்டும் இரண்டாம் கட்ட அகழாய்வு விரிவாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இது வரைக்கும் கிடைத்துள்ள பொருள்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு ஊக்கத்தை யும் உற்சாகத்தையும் கொடுப்பதாக உள்ளன.

தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், கல்வெட்டியல் துறை 1986 ஆம் ஆண்டில் கொடுமணல் அகழாய்வில் புதிய கண்டு பிடிப்புக்கள் பற்றிய அறிக்கை எண் 2

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் கல்வெட்டியல் துறை, பெரியார் மாவட்டம், பெருந்துறை வட்டத்தில், சென்னிமலைக்குத் தென் மேற்கே 15 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் நொய்யல் ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள கொடுமணல் என்ற ஊரில் நடத்திய இரண்டாம் அகழாய்வில் பல புதிய கண்டு பிடிப்புகள் செய்யப் பட்டு உள்ளன.

இவ்வூர் சங்க இலக்கியத்தில் கொடுமணம் என்னும் பெயரில், விலை உயர்ந்த கற்களைக் கொண்டு அணிமணிகள் செய்யும் புகழ் பெற்ற இடமாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வூரின் கிழக்கே ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள மேட்டுப் பகுதியில் பழைய ஊர் இருந்தமைக்கான எச்சங்களும், அதனரு காமையில் பெரிய கல்லறைகளைக் கொண்ட ஈமக்காடும் உள்ளன.

சென்ற ஆண்டு (1985) இப் பகுதியில் செய்த முதற்கட்ட அகழாய்வில் பல அரிய பொருட்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டும் (1986) கடந்த மூன்று மாத காலமாக அகழாய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த அகழாய்வில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகக் கல்வெட்டியல் துறையோடு சென்னை பல்கலைக் கழகத் தொல்லியல் துறையின் சார்பாக ஓர் இணைப் பேராசிரியரும், ஆய்வாளர்களும் பங்கேற்றனர். இங்குக் கிடைத்த பொருட்களி லிருந்து சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிட்டது போல அரிய அணிமணி களும் இரும்பு, செம்புப் பொருட்களும் செய்த தொழிற்கூடமாக இவ்வூர் விளங்கியது என்று தெளிவாகத் தெரிய வருகிறது.

1987 ஏப்ரல் 24]

சுமார் ஐம்பது ஏக்கர் பரப்பளவு உள்ள ஊர் இருக்கைப் பகுதியில் மொத்தம் பதின்மூன்று இடங்களில் அகழாய்வு செய்யப்பட்டது. இக்குழிகளில் பல அடுக்குகளில் சுண்ணாம்புச் சரளைக் கல்லும், செம்மண்ணும் கொண்டு கெட்டிப்படுத்தப் பட்ட வீட்டுத் தரைகள் காணப்பட்டன. இவைகளோடு சேர்ந்து தூண்கள் நட்டு இருந்த குழிகளின் அடையாளங்கள் உள்ளன. மேலும் மண் சுவரின் அடிப்பகுதி சிறிது காணப்பட்டது. சில நிலைகளில் செங்கற்களும் ஒரு வகையான கூரைத் தட்டோடுகளும் கிடைத்து உள்ளன. தானியங்களைச் சேமித்து வைப்பதற்கு நிலத்திற்கடியில் வெட்டப்பட்ட வட்ட வடிவமான பெரிய குழிகள் காணப்படுகின்றன.

சில சமயம் வீட்டிற்கு அருகிலும் இறந்தவர்களைப் புதைத்தார்கள் என்று தெரிகிறது. ஒரு வீட்டிற்கருகில் ஒரு வயதான ஆணின் எலும்புக் கூடும், ஒரு குழந்தையின் எலும்புக் கூடும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. வயதான ஆணின் எலும்புக்கூடு கால்களை மடித்து அமர்ந்த நிலையில் இருப்பது போல் காணப்படுகிறது. குழந்தையின் எலும்புக்கூடு வடக்கு நோக்கி ஒருக்களித்த நிலையில் குறுக்கிக் கிடத்தப்பட்டு இருந்தது. வயதான ஆணின் வலது கைச் சுண்டு விரலில் ஒரு செம்பு மோதிரம் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறிய ஆய்வுக் குழியில் வண்ணக் கோடுகள் தீட்டப்பட்ட கருப்பு-சிவப்புப் பானை ஓடுகள் நிறைய கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவற்றோடு சில ரோமானிய பானைச் சில்லுகளும் (Rouletted Poutry) இருந்தன. கருப்பு சிவப்பு ஓடுகள் பலவற்றில் பழைய தமிழ் எழுத்துக்கள் (தென் பிராமி) கீறி எழுதப்பட்டு இருந்தன. இவற்றில்,

''கண்ணன் ஆதன்'', ''வருணியகள்''
''கூலந்தை வம்பன் அகல்''—போன்ற வாசகங்கள் காணப்படுகின்றன.

இரும்பினால் செய்யப்பட்ட மணிகள், அம்பு நுனி, கத்தி, அரம், உளி, கம்பி, ஆணி வளையங்கள் போன்ற பொருட்களும், செம்பினால் செய்யப்பட்ட சிறிய ஒலிமணி, துளையிடும் ஊசிகள், மின் தூண்டில், சுருள் வடிவமான காதுத் தொங்கட்டான், கை விரல் மோதிரம் ஆகியவையும் கிடைத்துள்ளன.

இரும்புத் தாதுவை உருக்கி, காய்ச்சி பல பொருட்களைச் செய்தமைக்கான தடையங்களும் கிடைத்துள்ளன. பளிங்குக்கல் கார்னீலியன், நீலம், பெரில், ஜேஸ்பர் முதலிய அரிய கற்களைக் கொண்டு செய்த மணிகள் (பாசிகள்) கிடைத்தன. இவை யாவும் இந்த ஊரிலேயே செய்யப்பட்டன என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் இக்கற்களின் கட்டிகளும், சில்லுகளும் பல நிலைகளில் காணப்பட்டன.

பவளத்தினாலும் அணிமணிகள் செய்யப்பட்டன. சங்கு கொண்டு செய்த வளையல்களும் பாசிகளும் கிட்டியுள்ளன. சுடு மண்ணால் சிறிய பம்பரங்கள் போல் செய்யப்பட்ட நூல் நூற்கும் கருவியான தக்கிளியினுடைய அடிப்பகுதி பல இருந்தன. இவைகளில் ஓரிரண்டு, இரும்புக் கம்பிகள் பொருத்தப்பட்ட நிலையில, பழையபடியே இருந்தன. சங்கினாலும் தக்கிளிகள் செய்யப்பட்டன என்று தெரிகிறது.

ஒரு குழியினுள் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட முத்திரை நாணயம் (Punch Marked Coin) கிடைத்தது. இதைப் போன்ற வேறொரு வெள்ளிக்காசு இந்த மேட்டின் மேற் பரப்பில் இருந்தும் கிடைத்தது. இந்தக் காசுகள் கி.மு. முதல், இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை என்று சொல்லலாம்.

அருகில் உள்ள ஈமக்காட்டில் கற் குவியலோடு கூடிய நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கற் பதுக்கைகள் சுமார் நூறு ஏக்கர் பரப்பளவில் காணக் கிடைக்கின்றன. இவைகளில் மூன்று பதுக்கைகள் இவ்வாண்டு அகழப்பட்டன. (இப் பதுக்கைகள் இறந்தவர்களின் உடலை முழுமையாகவோ, சில எலும்புகளையோ புதைக்கச் செய்யப்பட்ட புதை குழிகளாகும். இதில் ஒரு பதுக்கை, கற்பலகைகளால் ஆன சுமார் 14 மீட்டர் விட்டம் கொண்ட வெளி வட்டமும் 13 மீட்டர் விட்டமும் கொண்ட உள் வட்டமும் அதனுள் மையத்தில் மூன்று கல்லறைகளும் கொண்டிருந்தது. கல்லறைகள் மிகப் பெரிய கற்பலகைகளை வைத்து அறைகளாகக் கட்டப்பட்டு இருந்தன. இவற்றில் இரண்டு பாகங்களாக பிரிக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய கல்லறையும், இதற்கு முன்புறம் பக்க வாட்டிற்கு ஒன்றாக இரு சிறிய அறைகளும், நடுவில் முற்றம் போன்ற பகுதியும் இருந்தன. கல்லறைக்கும் உட் கல் வட்டத்திற்கும் இடையில் படையல் பொருட்களாக இரும்பினால் செய்யப்பட்ட கத்தி, கேடயம், வாள் போன்ற நீண்ட ஆயுதங்கள் இருந்தன. இரண்டு நீண்ட ஆயுதங்கள் கத்திரி வடிவில் ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றாக வைக்கப்பட்டு இருந்தன. இவை இறந்தவரின் படைக்கலன்களாக இருக்கலாம். படையல் பொருட்களாக நிறைய மண்கலங்கள் கறுப்பு நிறத்திலும், சிவப்பு நிறத்திலும் மெருகூட்டப்பட்டு பளப்பளப்போடு காணப்பட்டன. இவற்றில் நான்கு கால்களைக் கொண்ட பெரிய சாடிகளும், உடுக்கை வடிவிலான பாத்திரத் தாங்கிகளும் சிறிய குவளைகளும், மூடிகளும் இருந்தன செம்பினால் ஆன ஒரு கிண்ணமும், தட்டும் இங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு சிறு குழியில் சாம்பல் மண்ணோடு பல நூற்றுக்கணக்கான கார்னீலியன் என்ற அரிய கல்லைக் கொண்டு செய்த மணிகளும், ஈயக் கம்பிச் சுருள் மாலையும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. கல்லறைக்குள் இரும்பு ஆயுதங்களும் கார்னீலியன் மணிகளும் கலைமான் கொம்பு ஒன்றும் வேறு சில விலங்குகளின் எலும்புகளும் இடப்பட்டு இருந்தன.

1987 ஏப்ரல் 24]

மற்றொரு பதுக்கைக் குழியில் கல்லறையைச் சுற்றி சுண்ணாம்பு சரளைக் கற்களால் ஆன சுவர் இருந்தது. இக் கல்லறையிலும் வட்ட வடிவ கார்னீலியன் மணிகள் கிட்டின. மனித எலும்புக் கூட்டின் ஓரிரு பகுதிகள் இருந்தன. மூன்றாவது பதுக்கைக் கல்லறைக்குள் இரண்டு இரும்புக் கத்திகளும் அழகிய செம்புக் கரண்டியும் மணிகளும் இரண்டு சிறிய தங்க மோதிரங்களும் கிடைத்தன.

இந்த ஊரிருக்கைப் பகுதியும், ஈமக்காடும் ஏறக்குறைய கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப் பகுதியைச் சேர்ந்தவை என்பது இந்த அகழாய்வில் பெறப்பட்ட பழைய தமிழ் எழுத்துக்கள், முத்திரை, நாணயம், மண்கல வகைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து ஊகிக்க முடிகிறது. ரோமானிய நாட்டோடு தொடர்பு இருந்தது என்பதற்கு அந்நாட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பானைகளின் சில்லுகள் சான்று பகர்கின்றன.

கார்னீலியன் கல், கடற் சங்கு, பவளம் போன்ற மூலப் பொருள்களும் தென்னிந்தியாவின் வேறு பகுதிகளிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டன என்று சொல்ல வேண்டும். இவை கொங்குப் பகுதியில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, கொடுமணல் ஒரு சிறந்த தொழிற் கூடமாகவும், உள் நாட்டு, வெளி நாட்டு வாணிகத் தொடர்பு மையமாகவும் திகழ்ந்து இருந்தது எனலாம்.

இவ்வகழ்வாராய்ச்சி தமிழ்நாட்டின் தொன்மை வரலாற்றை அறிந்துக் கொள்ள பல முக்கிய சான்றுகளை வழங்கியுள்ளது. இவ்வூரில் மேலும் விரிவாக அகழாய்வு மேற்கொண்டால் தமிழக வரலாறு மேலும் விளக்கமுறும் என்று கருதப்படுகிறது.